

รายงานการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เกยร์ ทุกพิธีชังค์. 2528. เทคนิคการฝึกทักษะทางสังคมเป็นกตุ่น. วารสารจิตวิทยาศาสตร์นิค.
ธันวาคม, 16(2), 29-32.
- พิพัฒน์ ฤทธิ์. 2539. กระบวนการพัฒนาความด้วยร่วมของนักเรียนวัยรุ่นโดยแบบแผนกระบวนการเรียน
พัฒนาการเด็กวัยปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระพิพพ์ ทรัพย์สิน. 2532. การฝึกพัฒนาการเด็กสองขั้นตอนตามที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการเด็ก
ร่วมของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนค่าน้ำใจ จังหวัดสมุทรปราการ.
ปริญญา ni พนธ์ชั้นมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์บริหารฯ.
- เพชรศุภา เพชรสิต. 2525. การพัฒนาองค์ประกอบสำหรับการประเมินพัฒนาการเด็ก
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปริญญา ni พนธ์ชั้นมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์บริหารฯ.
- ไชยิน สันสนธย์ และ ฉุนพด พุกภรณ์ชีวิน. 2529. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ.
- เรณุ พดุจดิน. 2517. การใช้การเสริมแรงทางสังคมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อะเอียด ชูประยูร. 2523. การฝึกฝนทักษะการแสดงออกทางสังคม. วารสารจิตวิทยาศาสตร์นิค.
11 (1) มกราคม, 47-57.
- วนิศา เติบ寥พากิช. 2537. ผลกระทบของการฝึกทักษะทางสังคมที่มีต่อ การสื่อสารกันผู้ป่วยของนัก
ศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 2 สถาบันชาคราชไทย. ปริญญา ni พนธ์ชั้นมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์บริหารฯ.
- วินล ศุวรรณณี. 2526. การเปรียบเทียบในภาคแห่งตนและภาคตื้นดูทิชช์ทางการเรียนของนัก
เรียนอาชีวศึกษาที่มี พฤติกรรมเด็กวัยรุ่นเป็นกตุ่น และนักเรียนอาชีวศึกษาทั่วไป. ปริญญา
นิพนธ์ชั้นมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์บริหารฯ.
- ศิริบูรณ์ สาหโภสุ�. 2534. ความสัมพันธ์ในครอบครัวและความเด็กวัยรุ่น. วารสาร
รายงานค่าวัฒนธรรมนักศึกษาศาสตร์. 14 (3), 108-117.

- สมใจ ลักษณะ . 2529 . เทคนิคการผสานทักษะทางสังคม กับการพัฒนาองเพื่อให้นักเรียน
สามารถแก้ปัญหาส่วนตัวได้ . วารสารนานาชาติ, 20(105) :14-17.
- สมพร สุทธินันท์. 2530. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนใน
เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมไภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2536. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมไภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2540. การพัฒนาทักษะทางสังคม. เอกสารในการอบรมหลักสูตรการ
พัฒนาทักษะทางสังคม. 30 เมษายน– 2 พฤษภาคม 2540 ณ โรงพยาบาลชัยภูมิรักษ์
จังหวัดปทุมธานี. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)
- สุก้า มาดาฤกษ์ อุษรา และคณะ. 2520. พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นก่อภัยของนักเรียนอาชีวศึกษา.
(อัծสำเนา)
- สุรพล ชัตเชื้อ .2526. การเรียนรู้ของเด็กด้านกระบวนการคุณค่าและการปรับสินใหม่ที่มีต่อ
พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6. โรงเรียนวัดแม่ขันหันรี
กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- อันพร ไอศระฤทธิ์. 2527. พฤติกรรมก้าวร้าว. วารสารสุขศึกษา . 7(25) ,63-66.

ภาษาอังกฤษ

- Akhtar,N.& Bradley, E.J. 1991. Social information processing deficit of aggression
children: Present finding and implication for social skills training. Clinical Psychology
Review, 11(5) , 621-644.
- Averill, J.R. 1982. Anger and Aggression . New York: Springer-Verlag.
- Baenninger, R. 1980. Comparative social perspectives on aggression. Contemporary
Psychology . 25: 978-979.
- Bandura, A. 1969. Principle of behavior modification . New York: Holt, Riehart, & Winston.
- Bandura, A. 1973. Aggression: A social learning analysis . Englewood Cliffs, New Jersey:
Prentice-Hall.
- Bandura, A. 1976. “Social Learning analysis of aggression”. In E. Ribesnes & A. Bandura
(Ed.). Analysis of delinquency and aggression. (pp. 203-212). Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Bandura, A. 1977. Social Learning Theory. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.

- Bandura, A. 1978. The self-system in reciprocal determinism. American Psychologist, 33, 344-358.
- Bandura, A. 1986. Social foundations of thought and action: A social cognitive theory. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Baron, R.A. & Richardson, D. R. 1994. Human Aggression (2nd Ed.). New York: Plenum.
- Bandura, A. 1986. Social Foundations of Thought and Action : A Social Cognitive Theory. Englewood Cliffs, NJ. ; Prentice - Hall.
- Beck, A.T. 1976. Cognitive Therapy and emotional Disorders. New York: International University Press.
- Berkowitz, L. 1973. Control of aggression.In B. Caldwell & H. Ricciuti(Eds.), Review of child development research . Vol.3. Chicaco: The University of Chicaco Press.
- Berkowitz, L. 1993. Aggression: Its causes, consequences, and control. New York: McGraw-Hill.
- Berkowitz, P.H.,& Rothman, E.P. 1960. The disturbed Child: Recognition and Psychoeducational Therapy in the classroom. New York: University Press.
- Buss, A.H. 1961. The Psychology of Aggression. New York: Wiley.
- Carlson, J.G. Hatfield, E. 1992. Psychology of Emotion. New York: Holt, Rinchart and Winston.
- Cautela, J.R. 1977. Behavior analysis forms for clinical intervention. Champaign,IL: Research Press.
- Chess, S., and Hassibi, M. 1978. Principles and practice of child psychiatry. New York: Plenum .
- Christoff, K.A.,Scott, W.N.,Kelley,M.L.,Schluncit, D.,Bacr,G.,& Kelly,J.A. 1985. Social skills and Social Problem -Solving Training for shy young adolescents.Behavior Therapy ,16,468-477.
- Day,D.M.,Bream,L.A.,&Pal,A., 1992^Y. Proactive and reactive aggression . An analysis of subtypes based on teacher perception . Journal of Clinical Child Psychology ,21(3) ,210-217.
- Dollard, J., Doob, L.W., Miller, N.E., Mowrer, O.H., & Sears, R.R. 1939. Estration and Aggression. New Haven. Yale University Press.

- Eiserman, J. M. 1992 . An Anger Management Intervention with Middle School Adolescent. Doctoral Dissertation . The University of Wisconsin - Milwaukee.
- Ellis, A. 1962. Reason and emotion in psychotherapy. New York: Stuart.
- Feindler, E.L. 1979. Cognitive and behavioral approaches to anger control training in explosive adolescents. Unpublished doctoral dissertation, West Verginnai University, Morgantown.
- Feindler, E.L. 1981. The art of self control. Unpublished manuscript, Adelphi University, Garden City, NY.
- Feindler, E.L., & Fremouw, W.J. 1983. Stress inoculation training for adolescent anger problems. In D. Mcleecenbaum & M.E. Jaremko (Eds.), Stress reduction and prevention. New York: Plenum.
- Finch, A.J., Nelson, W.M., Ott, E.S. 1993. Cognitive - Behavioral Procedures with Children and Adolescents. New York: Allyn and Bacon.
- Fixen, D. L. , Phillips, E. L. and Wolf, M.M. 1972. "Achievement place, The reliability of self reporting and peer reporting and their effects on behavior." Journal of Applied Behavior Analysis , 5, 19 - 30 .
- Foxx, R.M.,Faw,G.D.,& Weber,G. 1991. Producing generalization of inpatient adolescents'social skills with significant adults in a natural environment . Behavior Therapy ,22,85-99.
- Goldstein, A.P. Sprafkin, R.P. Gershaw, N.J., & Klein, P.C. 1980. Skillsstreaming the adolescent :A structured learning approach to teaching prosocial skills. Champaign, IL : Research Press.
- Goldstein, A.P., Glick, B., Reiner, S. Zimmerman, D., Coultry, T.M. 1987. Aggression Replacement Training: A Comprehensive Intervention for Aggressive Youth. New York: Research Press.
- Goleman,D. 1996 . What 's your emotional I.Q.? Reader's Digest , May,17-20.
- Guevermont, D.C.,& Foster, S.L. 1993. Impact of social problem solving training on aggressive boys : Skill acquisition, behavior change and generalization. Journal of Abnormal Child Psychology,21(1),13-27.
- Hollin, C.R. & Trower, P. 1986. Handbook of social skills training (Vol 1) . Oxford,England: Pergamon Press.

- Johnson, D.W. 1972. Reaching out, interpersonal effectiveness and self actualization. Englewood Cliff, N.J. : Prentice-Hall.
- Johnson, D.W. 1980. Constructive Peer relationship, Social Development and Cooperative Learning Experiences. Implication for the Prevention of Drug Abuse. Journal of Drug Education, 10, 7-24.
- Kazdin, A.E. 1978. History of behavior Modification: Experimental foundations of contemporary research. Baltimore, M.D. : University Park Press.
- Luria, A. R. 1961. The role of speech in the regulation of normal and abnormal behavior. New York : Liverlight.
- Meichenbaum, D.H. 1977. Cognitive behavior modification : An Integrative approach. New York: Plenum.
- Meichenbaum , D.H. 1986. Cognitive Behavior Modification. In Kanfer, F.H. and Goldstein, A.D., Helping People Change , 346-38. New York: Pergamon Press.
- Meichenbaum, D.H., and Goodman, J. 1969. The developmental control of operant motor responding by verbal operant. Journal of Abnormal Psychology, 77,553-565.
- Milan, M.A.,and Kolko,D.J. 1985 . Social skills training and Complementary strategies in anger control and the Treatment of aggressive behavior. Handbook of Social Skills Training and Research, 101-135. New York : John Wiley & Son.
- Moss, G. R., and Rick, G.K. 1981. Application of a token economy for adolescents in a private psychiatric hospital. Behavior Therapy, 12 , 585 -590.
- Myers, D.G. 1976. Social Psychology . New York : Mc Graw - Hill .
- Novaco, R.W. 1975. Anger control: The development and evaluation of an experimental treatment. Lexington, M.A.: D.C. Health.
- Novaco, R.W. 1977. A stress inoculation approach to anger management in the training of law enforcement officers . American Journal of Community Psychology, 5, 327-346.
- Novaco, R.W. 1978. Anger and coping with stress. In J. Foreyt & D. Rathjen (Eds.), Cognitive Behavior therapy: Therapy, research and practice . New York: Plenum.
- Novaco, R.W. 1979. The Cognitive regulation of anger and stress. In P.C. Kendall and S.D. Hollon (Eds.) Cognitive-behavioral intervention: Theory, research and procedures. New York: Academic Press.
- Patterson, C.H., 1966. Theories of Counseling and Psychology. New York : Harper and Row.

- Petersen,A.C.,&Hamberg, B.A. 1986'. Adolescence : A Developmental Approach to Problems and Psychopathology . Behavior Therapy,(17), 480-499.
- Plienis,A.J.,Hansen,D.J., Ford,F., Steve Smith,JR., Stark,L.J.,& Kelley,J.A. 1987'. Behavioral small group training to improve the social skills of Emotionally-Disordered Adolescents. Behavior Therapy,(18),17-32.
- Rathjen, D.P.,Foreyt, J.P. 1980. Social Competence. New York: Pergamon.
- Rimm, D. 1977'. Treatment of antisocial aggression . In G.Harris (Ed.), The group treatment of human problems. New York : Grune & Stratton.
- Rule, B. G. and Nesdale, A. R. 1976. Emotional arousal and aggressive behavior. Psychological Bulletin, 83 (1977), 851 - 861.
- Schacter, S. and Singer, I.E. 1962 . "Cognitive, Social and Physiological determinants of emotional state." Psychological Review, 69, 379 -399.
- Schneider, B.H. 1991' . A Comparison of skill-building and desensitization strategies for intervention with aggressive children. Aggressive Behavior, 17(6),301-311.
- Scott, J.P. 1958. Aggression. Chicago: University of Chicago Press.
- Sears, D.O., Peplau L.A., Tayler, S.E. 1991. Social Psychology (7th Ed.). Englewood Cliffs, N.J., Prentice - Hall.
- Skinner, B. F. 1953. Sciences and human behavior. New York: Free Press.
- Smith, E.R., Mackie, D.M. 1995. Social Psychology. New York: Mc Graw - Hill .
- Tesser, A. 1995. Advanced Social Psychology. New York : Mc Graw Hill.
- Thelen, M., Fry,R. ,Dollinger, S.,& Paul ,S. 1976' . Use of videotaped models to improve the interpersonal adjustment of delinquents. Journal of Consulting and Clinical Psychology, (44),492.
- Vaccaro, F.J., 1990. Application of social skills training in a group of institutionalized aggressive elderly subjects. Journal of Psychology and aging. 5(3), 369-378.
- Walker, J.E., Shea, T.M. 1991. Behavior Management: A practical Approach for Educators, (5th Ed.) . New York : Macmillan.
- Wallace,C.,Teigen,J.,Liberman,R.,& Baker,U. 1973'. Destructive behavior treated by contingency contracts and assertion training : A case study . Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry, 4, 273-274.
- White, R.K. 1984. Fearful warriors. New York: Frec Press.

ภาคพนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$$1. \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ = พัฒนาของคะแนนทุกจำนวน

N = จำนวนคนทั้งหมด

$$2. S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - (\frac{\sum X}{N})^2}$$

$S.D.$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ = พัฒนาของคะแนนทุกจำนวน

$\sum X^2$ = พัฒนาถ้าดังสองของคะแนนแต่ละจำนวน

N = จำนวนคนทั้งหมด

$$3. t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} (\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2})}}$$

t = ค่าทดสอบที่ (t -test)

\bar{X}_1 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มสูง

\bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มต่ำ

S_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง

S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ

n_1 - จำนวนคนในกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

n_2 - จำนวนคนในกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

$$4. F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

F = ค่าทดสอบเอฟ

MS_B = ผลรวมกำลังสองเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม

MS_W = ผลรวมกำลังสองเฉลี่ยภายในกลุ่ม

$$5. \text{ Scheffe : } S = (k - 1)t_{\alpha, r} \cdot S_{\bar{d}}$$

S = ค่าสถิติของ Scheffe

k = จำนวนกลุ่มทั้งหมดที่ใช้ทดสอบ

$t_{\alpha, r}$ = ค่าสถิติจากตารางมาตรฐาน ที่ระดับ df = n - k

$S_{\bar{d}}$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างเฉลี่ย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ช

แบบสอบถามลักษณะการแสดงออกของนักศึกษา

แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ “ลักษณะการแสดงออกของนักศึกษา” ผู้วิจัยจึงได้รับความร่วมมือจาก นักศึกษาตอบแบบสอบถามตามลักษณะความเป็นจริงของท่านทุกชื่อ ทั้งนี้คำตอบแต่ละชื่อจะไม่มีซ้ำใดถูก ชื่อใดผิด ข้อมูลที่ได้จากการตอบของนักศึกษาครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้

ข้อรีบด่วนในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามมีหัวหนาเด 50 ชื่อ แต่ละชื่อจะเป็นสถานการณ์และลักษณะการแสดงออกของนักศึกษาต่อผู้อื่น เมื่ออยู่ในสถานการณ์มันๆ
2. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักศึกษาระลึกถึงเหตุการณ์ระหว่างที่นักศึกษาเองกับผู้อื่น ทั้งในอดีตและปัจจุบันว่า�ักศึกษาแสดงออกอย่างไร แล้วให้การเครื่องหมาย / ลงในคำตอบท้ายข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด ข้อละ 1 คำตอบ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ลักษณะการแสดงออกของนักศึกษา	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยๆ	ทำค่อนข้างบ่อย	ทำนานๆครั้ง	ไม่เคยทำเลย
(0) เมื่อมีเรื่องขัดแย้งกับเพื่อน ฉันจะต้องให้เดียงเพื่อเอาชนะให้ได้					
(00) ฉันเคยใช้ความรุนแรง เพื่อปกป้องสิทธิและศักดิ์ศรีของฉัน					

หลักเกณฑ์ในการตอบแบบสอบถามมีดังนี้

ถ้าข้อความได้เกิดขึ้นตรงกับความเป็นจริง ประมาณ 9-10 ครั้ง ใน 10 ครั้ง หรือกล่าวได้ว่า เกิดขึ้นทุกครั้ง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง “ทำเป็นประจำ”

ถ้าข้อความได้เกิดขึ้นตรงกับความเป็นจริง ประมาณ 6-8 ครั้ง ใน 10 ครั้ง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง “ทำบ่อยๆ”

ถ้าข้อความได้เกิดขึ้นตรงกับความเป็นจริง ประมาณ 3-5 ครั้ง ใน 10 ครั้ง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง “ทำค่อนข้างบ่อย”

ถ้าข้อความได้เกิดขึ้นตรงกับความเป็นจริง ประมาณ 1-2 ครั้ง ใน 10 ครั้ง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง “นานๆครั้ง”

ถ้าข้อความได้เป็นเหตุการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นเลย ให้นักศึกษากราเครื่องหมาย / ลงในช่อง “ไม่เคยทำเลย”

ลักษณะการแสดงออกของนักศึกษา	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยๆ	ทำต่อหน้าปอย	ทำนานๆครั้ง	ไม่เคยทำเลย
1. เมื่อมีเรื่องขัดแย้งกับเพื่อน ขันจะต้องโต้เถียงเพื่อเอาชนะให้ได้					
2. ถ้าไตรสั่งให้ขันทำในสิ่งที่ขันไม่ชอบ ใจ ขันจะขัดขืน ไม่ทำตาม					
3. เมื่อเพื่อนตักเตือนในเรื่องส่วนตัว ของขัน ขันจะไม่พอใจ และบอกเพื่อนว่าไม่ต้องมาถูกใจเรื่องส่วนตัว ของขัน					
4. ถ้าขันไม่พอใจเพื่อนหรือคนอื่น ขันจะพูดประหคประหันให้เข้าใจสักตัว ย้อนว่าเขาน่ารัง					
5. เมื่อมีใครห้ามขันไม่ให้ทำบางสิ่ง แต่เขากลับทำสิ่งนั้นเอง ขันจะต้องพูด ย้อนว่าเขาน่ารัง					
6. ถ้าไตรนาแกสั่งขัน ขันจะพูดจากไม่ตีกับเขา					
7. ถ้าสิงของขันถูกทำให้เสียหาย โดยไม่รู้ว่าใครเป็นคนทำ ขันจะใช้วิธี sap แข่งคนที่ทำ					
8. ขันจะพูดจาข่มขู่ทำร้ายเพื่อน ถ้าหากเขาทำให้ขันโกรธ					
9. เมื่อขันโกรธ ขันจะผลอด่านหรือพูดคำหยาบคาย					

ลักษณะการแสดงออกของนักศึกษา	ทำเป็น ประจำ	ทำ ปอยๆ	ทำค่อน ข้างปอย	ทำ นานๆครั้ง	ไม่เคย ทำเลย
10. ถ้าฉันไม่ชอบเพื่อนคนไหน ฉันจะพูดจาเยาะเยี้ย สนประมาทให้เข้าใจเจ็บใจเล่น					
11. ฉัน ชอบ เป็นคนดึงชายให้เพื่อนที่มีปมด้อยในเรื่องต่างๆ					
12. ถ้ามีใครทำให้ฉันอับอายหรือก่อเรื่อง ฉันจะต้องหาเรื่องมาพูดหรือทำให้เขาเกิดความอับอายหรือ ก่อเรื่องแคนบัง					
13. ฉันมักจะพูดวิจารณ์เพื่อนตรงๆ เมื่อเขาระยะไรที่ไม่ถูกใจฉัน					
14. ถ้าคนอื่นมาพูดไม่ดีกับฉัน ฉัน จะ พูดไม่ดีกับเขาน้ำหนักทันที					
15. ฉันเคยต่ำกว่าผู้ที่กล่าวหาให้ร้ายฉัน					
16. ฉัน เคยทำท่าทางล้อเลียนซึ้ง บกพร่องของเพื่อนเพื่อยั่วให้เข้า ก่อเรื่อง					
17. ถ้าเพื่อนแก้กลังขวางทางเดิน ฉัน จะ เข้าไปผลักเพื่อนให้ฟันทางเดิน					
18. เมื่อฉันก่อเรื่อง ฉันจะปะช่องใส่คนที่ ทำร้ายฉัน					
19. ถ้าฉันมีน้ำหรือสิ่งของอยู่ใกล้มือฉัน จะครัวมาตี คนที่ทำให้ฉันก่อเรื่องทันที					

ลักษณะการแสดงออกของนักศึกษา	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยๆ	ทำค่อนข้างบ่อย	ทำนานๆครั้ง	ไม่เคยทำเลย
20. ฉันเคยมีเรื่องทะเลาะเบาะแส้งกับผู้อื่นจนถึงขั้นชกต่อย ตอบโต้กัน					
21. ฉันเคยแย่งของของเพื่อนมาดูก่อน					
22. เมื่อคราวมาหัวเราะเยาะการกระทำของฉัน ฉันต้องไปพูดทำร้ายจิตใจเขาบ้าง					
23. ถ้าให้ทำให้ฉันได้รับความอับอาย ฉันจะต้องทำให้เขารู้สึกบังบ้าน					
24. ถ้าคุณหรือผู้ใหญ่ห้ามโดยไม่มีเหตุผล ฉันจะทำสิ่งที่ถูกห้ามหันที่					
25. ถ้าฉันต้องถูกลงโทษโดยไม่มีเหตุผล ฉันจะแสดงท่าทีไม่พอใจต่อการทำลายสิ่งของแทน					
26. เมื่อมีความขัดแย้งกับผู้อื่นและถูกห้ามห้ามให้ต่อสู้กัน ฉันก็จะรับคำหันที่					
27. เมื่อฉันไม่พอใจจากการกระทำของบาง คน ฉันเคยห้ามเข้าให้พื้นที่ไม่ว่าจะจะทำได้กี่ว่ากัน					
28. ฉันเคยร่างป้ายของใส่คนที่ทำให้ฉันโกรธมาก					
29. ถ้าถูกดูด่าฉันจะระบายความโกรธด้วยการทำให้ของส่วนรวมเสียหาย					

ลักษณะการแสดงออกของนักศึกษา	ทำเป็น ประจำ	ทำ บ่อยๆ	ทำค่อน ข้างปอย	ทำ นานๆครั้ง	ไม่เคย ทำเลย
30. อัน เทยปุ่มๆ เพื่อน เพื่อขอสิ่งที่ ฉันต้องการจากเขา					
31. บางครั้งฉันจะส่งให้รุ่นน้องนำของที่ ฉันต้องการมาให้ฉัน					
32. เมื่อพบกับคนที่ไม่ชอบหน้ากัน ฉัน จะยั่วแย่ให้เขามีเพ้อใจ					
33. อันเดยแก้กลังสั่งให้รุ่นน้องทำสิ่งที่ เขาราย หรือไม่กล้าทำ					
34. อันเคยเอาของของเพื่อนไปซ่อน เพื่อให้เพื่อนชำรุดเสียเล่น					
35. อันเดยแบบเอาสิ่งที่เพื่อนเกลี้ยด กลัวใส่ในกระเบานหรือตีะของเข้า เพราะความสนุก					
36. อันเคยเรียนคำนยาบดายบันตีะ หรือผ่านเพื่อระบายความคับแค้น ๆ					
37. อันเคยทำของส่วนรวมเสียหายเมื่อ ฉันเกิดความรู้สึกกรธแคนมากๆ					
38. อันเคยเรียนว่าคนที่ฉันไม่พอใจใน สถานที่ สามารถจะ เช่น ในห้องน้ำ เพราะจะไม่มีใครรู้					
39. อันชอบพูดประชดประชัน คนที่มี ความคิดเห็นไม่ตรงกับฉัน					

ลักษณะการแสดงออกของนักศึกษา	ทำเป็น ประจำ	ทำ บ่อยๆ	ทำค่อน ข้างปอย	ทำ นานๆครั้ง	ไม่เคย ทำเลย
41. ด้านมีการแข่งขันกีฬากัน ฉันจะเป็นคนพูดห้าหาญฝ่ายตรงข้าม					
42. หากมีกราฟข้อมูลแบบผู้อื่น ฉันเคยแก้ปัญหาด้วยการใช้กลสัง					
43. เมื่อไม่พอใจใคร ฉันเคยทำให้เสื่อมผ้า สิ่งของของเข้าประเพื้อนเสียหาย					
44. ด้านธุรกิจ ฉันจะกระแทกประตูปิดให้เสียงดังๆ					
45. ฉันมักจะหนุนนำตุ่นเคียง ด้านมีความหมายแย่ฉันเล่น					
46. ฉันเคยใช้ความรุนแรง เพื่อปกป้องสิทธิและศักดิ์ศรีของฉัน					
47. ด้านมีความตระหนกในส่วนน้ำฉัน ฉันจะต้องตะโกนเสียงดังกลับไปบ้าน					
48. ด้านมีการแสดงท่าทางว่าไม่ค่อยชอบหน้าฉัน ฉันจะแสดงท่าทางตอบโต้ทันที					
49. ด้านมีความมาทำให้ฉันรำคาญใจ ฉันจะบอกเขาตรงๆว่า ฉันรู้สึกรำคาญ					
50. ฉันมักจะแก้กลังช่มญี่คุณอื่น โดยที่ฉันไม่ได้หมายความว่าจะทำตามนั้นจริง					

ภาคผนวก ๑
แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าว

เวลาในการสังเกต 30 นาที

วันที่สังเกต

ชื่อผู้สังเกต.....

ผู้ถูกสังเกต นามาเรช 1 ชื่อ
2 ชื่อ
3 ชื่อ
4 ชื่อ
5 ชื่อ

พฤติกรรมก้าวร้าว

ทางกาย - การต่อสู้ทำร้ายกัน ชกต่อย ตี เตะ หนีก ทุบ ผลักไส กระซາก ดึงเสื้อผ้า หรือสิ่งของ ขวางทางเดิน ขัดขวางให้ล้ม เลียนแบบท่าทางหรือข้อบกพร่องของผู้อื่น แย่งของผู้อื่น ขวางป่าสั่งของ ผลักโต๊ะเก้าอี้ ทุบโต๊ะ ทำสิ่งของให้เกิดเสียงดัง เลียนคำนยาบบ่นกระดาน ฝ่ามัง โต๊ะเก้าอี้

ทางวาจา - พูดโต้กัน ด้วยตัวอย่างคำนยาบคาย ต้านนิ ติเตียน เยาะเย้ย ประชดประชนญ ชื่น หวาน ตะคอก พูดจาช่มชู่ ยุแหยอันเป็นเหตุให้เกิดการทะเลาะวิวาท พูดเสียงดังขัดจังหวะ ผู้อื่น พูดในทางให้ร้าย ล้อซื่อพ่อแม่ผู้อื่นเมื่อโต้กัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การบันทึก : บันทึก X เมื่อมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ระบุไว้ เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกต
บันทึก 0 เมื่อไม่มีพฤติกรรมที่ระบุไว้ เกิดขึ้นแลบ

พฤติกรรมการแต่งต้อง	หมายเลขอ้างอิงสูญเสีย				
	1	2	3	4	5
ทางกาย					
การต่อสู้ ทำร้ายกัน ชกต่อย ตี หีบ กะทะ ทุบ ผลักไถ กระซາก คิงส์ต์อัฟฟาร์อสติงของ ช่วงทางเดิน ขัดขาให้ล้ม เสียนแบบท่า ทางหรือข้อบกพร่องของสูอื่น แข้งของสูอื่น บริเวงปานสิ่งของ ผลัก โถะเก้าอี้ ทุบโต๊ะ ทำ สิ่งของให้เกิดเสียงดัง เสียนกำแพงบ้านบัน กระดาษ ผ้าผนัง โถะเก้าอี้					
ทางวาจา					
หยุด โถะเดียง ดัวขยดอย่างต่อเนื่อง ทำให้ ติดเตียน หายใจลำบาก ประชคประชันสูอื่น ความ ตะกอก หยุดหายใจ อันเป็นเหตุให้ เกิดการทะเลาะวิวาท หยุดเสียงดังขัดจังหวะ สูอื่น หยุดนินทาให้ร้าย ด้อมือพ่อแม่สูอื่น เมื่อโถะเดียงกัน					
รวม					

ภาคผนวก ๔
โปรแกรมการฝึกความคุ้มความໂກຮະແຕກໜະຫາງສັງຄມ

กิจกรรมครั้งที่ 1
การฝึกความคุ้มความໂກຮະ

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

จุดมุ่งหมาย	เพื่อให้นักศึกษาทราบจุดมุ่งหมายและเกณฑ์การปฏิบัติของสมาชิกในกตุน
การทดสอบ เพื่อให้นักศึกษาเห็นถึงประโยชน์ และ ความสำคัญของการฝึกความคุ้มความ
ໂກຮະແຕກໜະຫາງສັງຄມ เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจถึง สาเหตุที่ก่อให้เกิดความໄກຮະແຕພຖຸດิกรມ
ກ້ວຽວ
วิธีการฝึก	สร้างความสนิทสนامกู้นักศึกษา โดย สูวิจัยເປົ້າເມຍ ແລະ ແນະນາຕານອງ ນັກສຶກນາເປົ້າເມຍ ແລະ ແນະນາຕານອງ อธิบายເຮືອງความສັນພັນທີ່ຮ່າວ່າງນຸກຄົດ ແລະ ອານຸມີປຸງສັນພັນທີ່ກັບຜູ້ອື່ນ ໃຫ້ນັກສຶກນາພິຈາລາສານາຄາຮົມ ໃນແຈ່ຂອງການເປັນຜູ້ຮ່າວ ແລະຜູ້
ດູກຮ່າວ (ໃນເງິນທີ 1) ຈາກນີ້ປ່າມອີກປ່າຍກຸ່ມ ຊຶ່ມດີທີ່ເກີດເຈື້ນ ໃຫ້ນັກສຶກນາຄົດເຈັ້ງສານາຄາຮົມ/ເຮືອງທີ່ນັກສຶກນາ “ຂອນ” ແລະ “ໄນ໌
ຂອນ” ເກີດກວາມຮູ້ສຶກຍ່າງໄວ ແລະ ແສດງອອກຍ່າງໄວ ອີກປ່າຍ ອານຸມີ/ພຖຸດີກຣມ ທີ່ໄໝໄປສູ່ການຕ່ອສູ່ ທະເລາະວິວາຫ
ການທ່າໄກຜູ້ອື່ນເຈັ້ງປົວ ການທ່າໄກຕົນອອງສູ່ເສີມມີຕຽກກາຫ ເກີດປຸງຫາໃນ
ການສ້າງກວາມສັນພັນທີ່ກັບຜູ້ອື່ນ ອີກປ່າຍເປັນຫຼຸກກາຮົມຍ່າງໄວແລະສາຫຼຸ
ອະໄວນັ້ນທີ່ກ່ອນໄກ້ເກີດກວາມໄກຮະ ຜູ້ວິຈິກຮະຫຸນໄກ້ນັກສຶກນາເກີດກວາມເຫຼົາ
ໃຈວ່າກວາມໄກຮະເປັນກວາມຄືດກວາມຮູ້ສຶກທີ່ຈະສັ່ງຜົດຕ່ອພຖຸດີກຣມກາ
ແສດງອອກທັງທາງກາຍແຂວງທີ່ກ້ວຽວຮຸນແຮງໄດ້ ອີກາຍ ຈຸດມຸງງາມາຍແກະບັນດອນການປຸງປົງມີກິດກຽມການສຶກກວາມຄຸນກວາມ

โครงการและทักษะทางสังคม แตะซี่ไฟให้เก็บความสำคัญของการศึกษา

3.1 กระตุ้นความคิดที่ว่าการฝึกความคุ้มครองในโครงการ และทักษะทางสังคม จะนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าใจว่าวัยรุ่นมักมีความรู้สึกไม่สบายใจคันข่องใจในการแสดงความคิดความรู้สึกของตนเอง โดยเฉพาะความรู้สึกโครงการและมักใช้วิธีในการแก้ปัญหาด้วยการกระทำและการพูดที่รุนแรง ส่งผลให้เกิดปัญหานในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

3.2 การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม จะช่วยลดปัญหาอื่นๆ ได้

การประเมินผล

- จากการตอบคำถาม
- นักศึกษาสามารถระบุสาเหตุของความไม่ได้
- นักศึกษาสามารถบอกผลของการเกิดความไม่ได้
- นักศึกษาสามารถระบุพฤติกรรมที่ก้าวร้าวไม่ได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานที่ 1

สถานการณ์

งพิจารณาค่าตอบจากสถานการณ์ในข้อต่อไปนี้ แล้วให้สิ่งที่เกิดความพึงพอใจต่อ กัน ทำให้เกิดความพึงพอใจ และ ใส่เครื่องหมาย X หน้าค่าตอบที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่อกัน

1. ขณะที่คุณกำลังเดินอยู่ที่ถนนหน้าวิทยาลัยและพบเพื่อนร่วมห้อง คุณถามเขาว่า “เกิดอะไรขึ้น”

- ก. เพื่อนตอบว่า “ไม่มีอะไรมากหรอก”
- ข. เพื่อนตอบว่า “ไม่ใช่เรื่องของคุณ”

2. คุณกำลังเดินทางกลับบ้านเพื่อไปเด่นบอตกันดีกว่า”

- ก. เพื่อนตอบว่า “ก็เดี๋ยวเมื่อไหร่กัน”
- ข. เพื่อนตอบว่า “แล้วเดินทางกลับบ้านเสียหาดครับ ไหนดี”

3. คุณกำลังคุยกับทัศนอยู่ที่บ้าน และแย่เรียกให้ไปกินข้าว

- ก. คุณตอบว่า “เดี๋ยวไปครับแม่”
- ข. คุณตอบว่า “เดี๋ยวสิ เราจะซื้อไม่ทันงานแล้ว”

4. ที่โรงเรียน เมื่อครูบอกว่า “นั่งลงเดี๋ยวนี้นะ”

- ก. คุณตอบว่า “ผมเพิ่งจะถูกขึ้นมาเดี๋ยวนี้เอง”
- ข. คุณตอบว่า “ขอโทษครับ ผมลืมตัวไปหน่อย”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมครั้งที่ 2

การฝึกความคุ้มความໂກຮງ

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

ชุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักศึกษามีชีวิตชีวันที่แนะนำทางสบรีระก่อนเกิดความโกรธได้
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้เทคนิคสูตรหมายไว้เพื่อควบคุมความโกรธ

วิธีการฝึก

1. อธิบายถึง เหตุการณ์อย่างไรและสถานะตอน ໄໄรบังที่ก่อให้เกิดความโกรธ เช่น จากคำพูด วาจา กิริยา ทำทาง เป็นต้น
2. ให้นักศึกษาระลึกถึง เหตุการณ์ที่กระตุนให้เกิดความโกรธและให้ระบุว่าก่อนเกิดความโกรธมีตัวชี้แนะนำอะไรบ้าง อธิบายชัดๆ กัน ยกตัวอย่าง ตัวชี้แนะนำทางสบรีที่สังเกตด้วยตนเองเองได้
3. ให้นักศึกษาพิจารณาตนของเมื่อเวลาที่เกิดความโกรธว่ามีปฏิกิริยาอย่างไรบ้าง (ใบงานที่ 2) อยู่ในรูปแบบ โดยผู้วิจัยสอนให้นักศึกษาเข้าใจสังเกตและรู้ถึง สถานะทางสบรี และให้นักศึกษาตระหนักรู้ว่าร่างกายเริ่มเกิดอาการแทรกซ้อน คือที่เกี่ยวข้องกับความโกรธกำลังเกิดขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันไปให้แสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวรุนแรง ที่จะต้องขับยั้งความโกรธก่อน จะเป็นการช่วยให้มีสติในการคิดหรือตัดสินทางเดือกในการตอบสนองที่มีประสิทธิภาพที่สุด ซึ่งผู้วิจัยจะฝึกเทคนิคในการควบคุมความโกรธให้กับนักศึกษา 3 วิธี ง่ายๆ ดังนี้ คือ การสูตรหมายไว้ การนับในใจ การจินตนาการ
4. สอนเทคนิคการสูตรหมายไว้
 - อธิบายการสูตรหมายไว้ถูกๆ ชาๆ จะช่วยให้สามารถควบคุมการสนองตอบค่อสถานการณ์
 - สอนเทคนิคการสูตรหมายไว้ ซึ่งประกอบด้วย
 1. หายใจเข้าอย่างช้าๆนานๆ
 2. หายใจออก โดยค่อยๆ หอบอกออกอย่างช้าๆ
 3. ขณะหายใจออก ให้คิดคำว่า สาม.๒..๑
 4. หายใจเข้า หายใจออกช้าๆ ทำต่อเนื่องกันไป
 5. ให้นักศึกษาฝึกกระทำช้าๆ

การประเมินผล

- จากการตอบคำถามที่นักศึกษาสามารถบ่งชี้ถึงตัวแนวทางสร้างสรรค์ก่อนเกิดความโกรธได้
- จากการสังเกตการกระทำการสูดลมหายใจของนักศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
อุժราลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบงานที่ 2

ต้องพิจารณาตามเอง เมื่อเวลาที่คุณโกรธคุณมีปฏิกิริยาใดบ้าง

- ความดันเลือดสูง
- เตือดถุงมือแรง
- หัวใจเต้นถี่แรง
- รู้สึกแน่นในตัวเอง
- กัดฟันแน่น
- ศีรษะเมื่อนจะระเบิดออกมานะ
- หายใจแรงเร็ว
- รู้สึกร้อนเหมือนถูกไฟโคน
- กล้ามเนื้อแขนขา เกร็ง เครียด
- ใบหน้าบึ้งตึง
- รู้สึกเหมือนจะเป็นลม
- กำหมัดแน่น
- ร่างกาย มือ แขนขาสั่น
- ร่างกาย มือ แขนขาเข้มแข็ง
- อหังการร้าย เตะ ต่อย ทุกตี กัดหรือทำอะไรมีได้ที่เป็นการทำให้เจ็บปวด
- อหังการร้ายหรือระเบิดออกมานะ แต่ก็ควบคุมไว้
- อหังการร้ายค่าอะไรมากก็เพื่อเป็นการทำร้ายคนอื่น
- ฉุนเฉียว หูคางเงิน พร้อมที่จะหยุ่นคอกด่าว่า
- รู้สึกดันสน ไม่มีสามารถในการทำอะไรมาก่อนรู้สึก
- พยายามทวนทวนคิดค้นหาเหตุผลมาทำความเข้าใจ
- เผาคิดแล้วคิดอีกว่าเกิดอะไรขึ้นกับตนเอง
- คิดที่จะตอบโต้อยุ่งคนเดี๋ยวในใจ
- ไม่สนใจ เดี๋ยวที่หายใจร้าบไปเอง
- ทำใจ ให้สงบ ไม่คิดอะไรมากทั้งนั้น
- ตอนโถกถัน ไปทันทีอย่างรุนแรง
- รู้สึกเหมือนจะคั่ง และ ระเบิดออกมานะ

**กิจกรรมครั้งที่ 3
การฝึกความคุ้มความໂກຮາ**

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

จุดมุ่งหมาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้เทคนิคการนับในใจในการควบคุมความໄกรชาได้ 2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้เทคนิคการสร้างจินตนาการในการควบคุมความໄกรชาได้
วิธีการฝึก	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนกิจกรรมครั้งที่ 2 เกี่ยวกับเทคนิคสูดลมหายใจ 2. สอนเทคนิคการนับในใจ โดยเทคนิคนี้นักศึกษาสามารถทำได้ในใจ หรือกระซิบเบาๆ จะเป็นการช่วยกันแยกความสนใจต่อบุคคลหรือเหตุการณ์ที่มากระซุนได้ โดยนักศึกษาสามารถด้านวนที่จะนับให้สอดคล้องกับเวลาที่จะทำให้ความໄกรชาลดลงหรือทำให้สงบลงได้ โดยอาจกำหนดเริ่มจาก 100,50 หรือ 20แล้วนับลดลงหลัง หรือ ถ้าเริ่มเดิน จาก 1,20,50 ไปจนถึง 100 ก็ได้ หัวนี้เริ่มฝึกด้วยการนับของเสียงเบาๆ ก่อน จากนั้นจึงนับในใจ 3. ทบทวนและฝึกการนับในใจ โดยผู้วิจัยอ่านสถานการณ์กระซุน แล้วให้นักศึกษาอ่านในใจ 4. ฝึกการนับในใจ ร่วมกับการสูดลมหายใจ 5. สอนเทคนิคการสร้างจินตนาการ <ul style="list-style-type: none"> - โดยอธิบายให้นักศึกษาเห็นว่าการคิด ถึงสิ่งที่คิด มีความสุข จะช่วยให้ควบคุมและเมื่อสติ สงบได้ - ให้นักศึกษาถับตา และ ใช้เวลา 2-3 นาที คิดถึงสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกสนาમมีความสุข หลังจากนั้น ให้นักศึกษาอธิบายและบรรยายความรู้สึก
การประเมินผล	<ul style="list-style-type: none"> -จากการสังเกตการนับ และการสร้างจินตนาการ -จากการตอบคำถาม

กิจกรรมครั้งที่ 4
การฝึกทักษะการແສດງຄວາມคິດຄວາມຮູ້ສຶກ

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

- จุดมุ่งหมาย
1. เพื่อฝึกให้นักศึกษาแยกແນະຄວາມคິດທີ່ສ່ວນພຸດໃຫ້ເກີດພຸດຕິກຣມທີ່ໄໝ່ເໜີມາສົມ
 2. เพื่อให้นักศึกษาເຫັນຄວາມສໍາຄັງຂອງ ການແສດງຄວາມคິດຄວາມຮູ້ສຶກອ່າງ
ເກມາະສົມ
 3. เพื่อให้นักศึกษາມີທັກນະ ໃນການແສດງຄວາມຮູ້ສຶກຕ່ອສະຖານກຣົມ
ທີ່ມາກະຕຸນໄດ້ໂທການ ໃຊ້ຄໍາພູດນຽບຢາຍ ປະກອບດ້ວຍການໃຊ້ກາຍາທ່າທາງ ທີ່
ເໜີມາສົມ ເປັນການຟຶກພູດແກະແສດງເພື່ອໃຫ້ສູ່ອັ່ນຮູ້ສຶກຄວາມคິດຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ແກ່
ຈົງຂອງຜູ້ພູດ

- วิธีการฝึก
- ขั้นตอนການຟຶກຄວບຄຸມຄວາມໄກຮາ
1. ຂັ້ນຄານ ແລະອົກປ່າຍ ອື່ງ ຄວາມคິດ ທີ່ສາມາດທ່າໄໝດ້ວຍເກີດຄວາມ
ສົງ ມີເກີດຄວາມຮູ້ວ່ານ ຄວາມຫຼຸ່ມຫັນ ໃຈຮ້ອນຢູ່ແຮງ ໄດ້
 2. ແສດງໃຫ້ນักศึกษาເຫັນວ່າ ສະຖານກຣົມທີ່ມີໄດ້ເປັນສາເຫດທີ່ທ່າໄໝໄກຮາ
ເພີ່ມຂອງບ່າງເຕີ່ງ ແຕ່ຄວາມຄິດ ຂອງດ້ວຍອົງເປັນປົງຂໍສໍາຄັງທີ່ທ່າໄໝເກີດຄວາມ
ໄກຮາດ້ວຍເຫັນກັນ ອົກປ່າຍ ວ່າຄວາມຄິດແບນໄດ້ທີ່ທ່າໄໝເກີດກາງທະເລະ
ເປາະແວງ ເກີດຄວາມຂັດແຍ້ງ ເສີ່ພ່ອນ ເສີ່ມີຄຣກາພ
 3. ໄກສະຖານກຣົມ ແລະນักศึกษาຟຶກ ໃຊ້ເທັກນິກການຟຶກຄຸມຫາຍໃຈ

ขั้นตอนການຟຶກທ້າຍະຫາງສັກຄນ

 1. ອົບນາຍດີ່ງ ຄວາມສໍາຄັງແລະ ການໃຊ້ຄໍາພູດນຽບຢາຍແລະການໃຊ້ກາຍາທ່າທາງ
ໃນການແສດງຄວາມຄິດຄວາມຮູ້ສຶກ (ເອກສານທີ່1-2)
 2. ໄກສະຖານກຣົມ (ໃນງານທີ່3-4) ນักศึกษาຄິດວິທີການພູດນຽບຢາຍຄວາມຄິດ
ຄວາມຮູ້ສຶກ
 3. ນักศึกษาຟຶກພູດແສດງຄວາມຄິດຄວາມຮູ້ສຶກປະກອບການໃຊ້ກາຍາທ່າທາງທີ່ເໜີມາ
ສົມຕ່ອສະຖານກຣົມນີ້
 4. ໄກສ້ອມລັບອັນກັນ ແລະ ອົກປ່າຍ

การประเมินผล

- จากการตอบคำถามต่อสถานการณ์ที่ผู้จัดทำหนดขึ้น
- จากการประเมินการใช้ค่าพูดและการแสดงท่าทางในการแสดงบทบาท
สมมติด้วยแบบประเมินทักษะทางสังคม

เอกสารประกอบ 1

การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีข้อควรพิจารณา 3 สัักจะดัง คือ

1. การเขียนขอ

การเก็บความคิด ความรู้สึก และความต้องการเอาไว้ภายใน ปล่อยให้คนอื่นๆ เอาสิทธิ์ต่างๆ ไป กันที่เก็บอย่างไร วิธีจะแบบความเครียดไว้ด้วย เพราะต้องกลบปิดซ่อนที่พูดเข้าคิดว่าไม่เป็นที่ยอมรับของคนอื่น อารมณ์ ความคิด ความต้องการ ของเข้า ได้รับการปกป้องไว้อย่างแน่นหนาจนเข้าไม่สามารถรับรู้ ถึงความต้องการที่แท้จริงของตนเอง

2. การไม่แยก

การแสดงให้เห็นถึงการ ไม่แยกต่อความรู้สึก หรือสิทธิ์ของผู้อื่น พร้อมที่จะแสดงอารมณ์ ความต้องการ ความรู้สึกของตนของอุปกรณ์ เมื่อมีบุคคล หรือเหตุการณ์มากระตุ้น คุณมักจะแสดงความรู้สึกที่ไม่คิดถึงการพูดจาได้เดินทางน้ำ ตะไนบ่บ่ย ดำเนินวิชาชีพผู้อื่น อย่างเกินจริง หรืออาจถึงขั้นค่า แซ่บผู้อื่น คุณอาจแสดงความรู้สึกของมาตัวยกกระทำกับลิ่งของ หรือบุคคลโดยตรง

3. การเขียนขัน

การที่คุณต้องการให้คนอื่นเคารพเรื่องพึงในความรู้สึกของคุณ เป็นคนเปิดเผยถึง ความคิด ความรู้สึก ความต้องการของตนเอง

ความรุนแรงในสังคมจะไม่เกิดขึ้น หากบุคคลสามารถสื่อสารถึงความรู้สึกของ เขาอุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม

จุดสนใจที่ควรทราบ
จุดเด่นที่ควรทราบ

ເອກຕາຣປ່ຽນຂອນ 2

ວິທີກາຮແສດງຄວາມຮູ້ສຶກ

ກາຮຮູ້ສຶກແສດງອອກດົງຄວາມຄົດຄວາມຮູ້ສຶກຕາມເຖິງຮົມແລະຄວາມພຶ່ງພອໃຈຂອງຕະຫຼາດ ທ່ານໄດ້
ຄວາມຕ້ອງກາຮຂອງຕະຫຼາດນັ້ນໄດ້ ໂດຍຕ້ອງໄມ່ທ່າໄໝຜູ້ອື່ນເຄືອດຮົມ ເສີ່ຫາຊ ເຈັນປົວທັ້ງກາຍ ແລະໃຈ
ນັ້ນເປັນວິທີກາຮໜຶ່ງ ຊຶ່ງຈະຫຸ່ວຍໃຫ້ບຸກຄົດຕາມກາຮມີຄວາມສຸຂຄວາມສາຍາຊໃຈ ໃນກາຮສ້າງຄວາມ
ສັນພັນຮັກນັບບຸກຄົດອື່ນ

ກາຮແສດງຄວາມຮູ້ສຶກມີທັງ ກາຮແສດງທາງວາງ ແລະ ທາງກາຍາທ່າກາງ ຈຶ່ງທຸກຄົນສາມາຮອດທີ່ຈະ
ພັດນາແຕະເສີມສ້າງວິທີກາຮແສດງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕະຫຼາດ ເພື່ອທ່າໄໝເກີດຄວາມເຫຼົາໃຈ ແລະຂອມຮັບຈຶ່ງ
ກັນແຕະກັນໄດ້

ກາຮຮູ້ສຶກແສດງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຄູ່ພັນເກົ່າຈະໄຟກັນຮະວັງ ແລະ ນາຄທັກຂະໃນກາຮແສດງອອກ

1. ຕິດຮາຜູ້ອື່ນ (ຄູ່ພ ໄກຮ --ຄົນອື່ນທ່າໄໝໄກຮ /ເຫັນແກ່ຕົວ/ໄໂຫດຮ້າຍ)
2. ຄໍາສັ່ງ (ທຸດຄະນະ /ເລື່ອນ)
3. ຄໍາຄາມ (ມັນປົກລົງກັບໜັກເຫຼົກທີ່ ຊັບຮອດເງົວ)
4. ກ່າວຫາ (ຄູ່ພໄມ່ສູນໃຈພັນເກົ່າ)
5. ກາຮເວິບກົ່ອ (ຄູ່ພເປັນພວກສັດວິເຄີຍຄດານ)
6. ກາຮເຫັນຫັນ ແດກດັນ (ຄູ່ພຂອນທ່າໄໝກັນອື່ນຮູ້ສຶກສໍາເນົານີ້ໃກ້ໃນບຸກຄົດຈົງໆຈົນ)
7. ກາຮແສດງຄວາມພຶ່ງພອໃຈ (ຄູ່ພນໍາອ້າຍງ່າຍໝາກ)
8. ກາຮແສດງຄວາມໄມ່ພຶ່ງພອໃຈ (ຄູ່ພໄໂຫດຮ້າຍ/ ໄຈຄໍາ)

ວິທີກາຮແສດງຄວາມຄົດຄວາມຮູ້ສຶກ

1. ບອກຫຼື່ອ/ກໍາຫນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຂັດເກັນ ເຊັ່ນ ດັນໄກຮ/ດັນຮູ້ສຶກເບີນ
2. ໄຊກາຮຮູ້ສຶກເປົ້າຫາເຫັນ ເຊັ່ນ ດັນຮູ້ສຶກເໜີອນຕົວກໍາລັງຈະຖອຍ
3. ບອກກົງກຽມທີ່ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ກະຮຸດຕຸ້ນໃຫ້ຄູ່ພທ່າເຊັ່ນ ດັນນໍາຈະຕົບຫຼັກຫຼັກ ດັນຮູ້ສຶກຂອນ
ກາຮປົດຕອນໃຈຂອງຄູ່ພ
4. ກາຮໃຊ້ຈົນທານກາຮຂອງຄໍາພູ້ມີໃນກາຮນໍາຍາຍຄວາມຮູ້ສຶກ ເຊັ່ນ ດັນຮູ້ສຶກເໜີອນກັນພະເຈົ້າ
ກໍາລັງໜ້າເວົາໄທ້ກັບດັນ

ໃນກາຮນໍາຍາຍຄວາມຮູ້ສຶກ ຄູ່ພກວຽກພາຍາມທ່າໄໝຂັດເກັນຕຶງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄູ່ພ ໂດຍກາຮ
ກໍາຫນ(ຮະນູ)ດື່ງ ດັນ, ຂອງດັນ (I , Me , My)

ใบงานที่ 3
สักขยະการทุคແຕຄงເຊີງຄວາມຮູ້ສຶກໃຫມາະສານ

ໃຫ້ກໍາລົງທີ່ / ນັ້ນເຊື້ອທີ່ທ່ານເຫັນວ່າເປັນກາຣໃຊ້ທຳກຸດແຕຄງຄວາມຮູ້ສຶກໄດ້ອ່າງໝາຍານ

ໜ້ອ 1	_____	ກ. ເບຍະທິນໍາ ໄນສົອງທຸລະໄວເອັກແຕ້ວ
ຂ. ເຮັດທີ່ເຮັດທຸລະ ກໍາໄໝຈັນຮາກາຢູ່ຈິງຈາເດຍ
ໜ້ອ 2	_____	ກ. ຕາດ້ວຍຮູ້ໄວ ໄນເກີນເຫັນທີ່ຈັນກໍາຕັ້ງກ່າວງານອ່າງ
ຂ. ຈັນຮູ້ສຶກທຸລະເຈີຍຈັງເກະທີ່ເຮັດບັດຈັງກວະຈັນປ່ອຍໆ
ກ. ຖຸພ ໄນສົນໃຈຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນເຕີຍ ຖຸພເອນເຕີ່ໃໝ່ພອງ
ໜ້ອ 3	_____	ກ. ຈັນຮູ້ສຶກເສົ້າໄງກັນເຫດຖາກຮົວນີ້ຈິງຈາເດຍ
ຂ. ນີ້ເປັນວັນທີໄກຄົ້າຍາວິຈາເດຍ
ໜ້ອ 4	_____	ກ. ຖຸພຊ່າງເປັນຄົນທີ່ວິເຄາະຈິງຈາເດຍ
ຂ. ຖຸພເປັນຄາເທິ່ງກ່າວງານໄດ້ເຂີ່ມອອຄຈິງໆ ຈັນນັບເຄື່ອງຄຸພຈິງໆ
ໜ້ອ 5	_____	ກ. ເວກທີ່ຈັນອ່ອງກັນຫຼຸພ ຈັນຮູ້ສຶກເປັນຕົວຂອງຕົວອົງ
ຂ. ຈັນຮູ້ສຶກວ່າຫຼຸພເຂີ່ມຈິງໆ
ກ. ຖຸກຄົນຂອນຫຼຸພ
ໜ້ອ 6	_____	ກ. ດ້ວຍໃຈ ໄນໄລດີບື້ນ ຈັນຈະໄປໜາການໃໝ່
ຂ. ຫຼຸພເຄີຍເພື່ອກັນຄວາມໝາຍຄວາມໝາຍໃນຫຼົວມື້ນີ້
ກ. ຈັນຄືວ່າ ຕອນນີ້ຈັນກໍາຕັ້ງດ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຫາກຫຼຸພ
ໜ້ອ 7	_____	ກ. ນີ້ເປັນໜັນສືອທີ່ນໍາສານໃຈ
ຂ. ຈັນຮູ້ສຶກວ່ານີ້ໄນ້ໃຊ້ໜັນສືອທີ່ຕືມາກ
ກ. ຈັນຕື່ນເຕັ້ນນາກເມື່ອໄດ້ອ່ານໜັນສືອນີ້
ໜ້ອ 8	_____	ກ. ຈັນຮູ້ສຶກວ່າໄນ້ໝາຍານກັບກາຮັງກາຮັງກັບຄົນກຸດໆນີ້
ຂ. ຈັນຮູ້ສຶກໄນ້ພຶ່ງພອໃຈໃນກາຮັງກາຮັງກັບຄົນກຸດໆນີ້
ໜ້ອ 9	_____	ກ. ຈັນຊ່າງອາກພອງຈິງໆ ໄນເກຍມີໄກຮອບພັນແກ່
ຂ. ຄຽກນັ້ນແອ່ຈັງ ເນື່ອກັນຈະໄວເກ່ອ
ໜ້ອ 10	_____	ກ. ຈັນຮູ້ສຶກສຸກສານ ແລະອົນຊຸ່ນ ເມື່ອອ່ອງໃນກຸ່ມບອງຈັນ
ຂ. ຈັນຮູ້ສຶກວ່າຫຼຸພຄົນສານໃຈແລະອົນຮັບວ່າຈັນເປັນສ່ວນໜີ່ຂອງ
ກຸ່ມ

ใบงานที่ 4
หากคุณพบเหตุการณ์ เช่นนี้ คุณจะทำอย่างไร ?

1. คุณมักจะเป็นคนที่ทำงานหนักมากที่สุดในกลุ่มนี้ ไม่มีใครช่วยเหลือคุณ คุณจะทำอย่างไร

2. คุณพักอยู่กับเพื่อน ซึ่งมักจะใช้ของของคุณโดยไม่เตะข้อ หรืออ่านคุณก่อนเดช คุณจะทำอย่างไร

3. คุณถูกกลุ่มประนามหัวเราะเป็นคนไม่น่าเชื่อถือ คุณรู้สึกว่าไม่มีเหตุผล และไม่ติดตามกับคุณเดช คุณจะทำอย่างไร

4. คุณไม่ชอบกิจกรรมที่จะอยู่ในกลุ่มที่าราชงานเดิน และต้องการลี้ชาติกลุ่มนี้ คุณจะทำอย่างไร

แบบประเมินทักษะทางสังคม

ชื่อผู้ถูกประเมิน

ประเด็นที่ประเมิน	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. การมองคู่สันทนา			
2. การหักหน้าในขณะที่พูด			
3. การขึ้นให้คู่สันทนา			
4. การแสดงสีหน้าสอดคล้องกับเรื่องที่พูด			
5. ระยะเวลาสาน่องตอนต่อคู่สันทนา			
6. การปะกานสาขาดากับคู่สันทนา			
7. น้ำเสียงในการพูด			
8. การใช้ศัพท์ที่เหมาะสมกับเหตุการณ์			
9. การวางแผนทำทาง ประกอบการพูด			

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

กิจกรรมครั้งที่ 5
การฝึกทักษะการอธิบายและการต่อสู้ทางเดาเวิวหา

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

จุดมุ่งหมาย	<ol style="list-style-type: none"> เพื่อให้นักศึกษา สามารถใช้เทคนิคการนับในใจ ในการควบคุมความໄกรของ ต่อสถานการณ์ที่กระดุ้นให้เกิดการทางเดาเวิวหา เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้คำหยาดและ การแยกคงท่าทางที่เหมาะสมกับ สถานการณ์ที่กระดุ้นให้เกิดการทางเดาเวิวหา
วิธีการฝึก	<p>ขั้นตอนการฝึกควบคุมความໄกรของ ต่อสถานการณ์ที่กระดุ้นให้เกิดการทางเดาเวิวหา</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้สถานการณ์ที่กระดุ้นให้เกิดการทางเดาเวิวหา และใช้เทคนิคการนับในใจ เพื่อควบคุมความໄกรของ อกบุรាយ การต่อสู้ทางเดาเวิวหา เกิดจากสถานะตุ่ยติด ฝึก คิด หาสถานะตุ่ยติดท่าไม่ถึงต้องทางเดาเวิวหา ผลของการทางเดาเวิวหา ต้อง การให้เกิดอะไรขึ้น ใน ระยะขาว วิธีอื่นในการจัดการกับสถานการณ์ และ พิจารณาวิธีที่ดีที่สุดในการต่อสถานะตุ่ยติดท่าทางเดาเวิวหา <p>ขั้นตอนการฝึกทักษะการป้องกันการเกิดการทางเดาเวิวหา</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้สถานการณ์ที่กระดุ้นให้เกิดการทางเดาเวิวหา (ใบงานที่ 5) นักศึกษาคิดวิธีการหยุดประกลบการใช้ภาษาท่าทางในการจัดการกับ สถาน การณ์นั้น อกบุรាយในก่อน แยกบทบาทตามมติ เพื่อฝึกการใช้คำหยาดและภาษาท่าทางที่เหมาะสม อกบุรាយ และให้ข้อมูลป้อนกดับ ฝึกกระทำซ้ำๆ
การประเมินผล	<ul style="list-style-type: none"> -จากการตอบคำถามต่อสถานการณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น -จากการประเมินการใช้คำหยาดและการแยกคงท่าทางในการแสดง บทบาทตามมติคำว่าแบบประเมินทักษะทางด้านคน

ใบงานที่ 5

หากคุณพบเหตุการณ์เช่นนี้ คุณจะทำอย่างไร ?

1. มีคนนานอกกับคุณว่าเขามีสิทธินั่งเก้าอี้ตัวที่คุณกำลังนั่งอยู่ และให้คุณถูกออกไป คุณจะทำอย่างไร

2. คุณถูกหักโหมความประพฤติ เพราะมีงานคนไปบ่นอกกับอาจารย์ฝ่ายปกครองว่า คุณไปมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่น และคุณพึ่งพาคนอื่น แต่คุณพึ่งพาคนของคุณจะทำอย่างไร

3. เพื่อนขึ้นอุปกรณ์เขียนแบบของคุณไป และไม่ยอมที่จะคืนให้คุณ คุณจะทำอย่างไร

4. ผู้ชายคนหนึ่งดูเหมือนจะมาและแสวงห่าทางเหมือนจะหารือเรื่องทาร้ายคุณ คุณจะทำอย่างไร

กิจกรรมครั้งที่ 6
การฝึกทักษะการจัดการกับการถูกกล่าวหา ชั่วๆ

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

- จุดมุ่งหมาย
- เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้เทคนิคการอินดานาการ ในการควบคุมความไม่สงบสถานการณ์ที่เป็นการกล่าวหา ชั่วๆ
 - เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้คำพูดประกอบการใช้ภาษาท่าทาง ในการจัดการกับการถูกกล่าวหา ชั่วๆ ได้เหมาะสม

- วิธีการฝึก
- ขั้นตอนการฝึกควบคุมความไม่สงบ
- ให้สถานการณ์ที่เป็นการกล่าวหา ชั่วๆ อารมณ์
 - นักศึกษาใช้เทคนิคการอินดานาการ ในการควบคุมความไม่สงบต่อสถานการณ์
 - ซักถาม ถึงสถานการณ์ที่เป็นการกล่าวหา ชั่วๆ อารมณ์ แบบ วิธีการจัดการของนักศึกษาสถานการณ์นั้น
 - กระตุ้นให้ศึกษา ทำไว้ในกรณีถูกกล่าวหา คิดหาวิธีการตอบข้อกล่าวหาของผู้อื่น แบบ เลือกวิธีการที่ดีที่สุดในการตอบสนอง
 ขั้นตอนการฝึกทักษะการจัดการกับการถูกกล่าวหา ชั่วๆ
 - ให้สถานการณ์ที่เป็นการกล่าวหา ชั่วๆ อารมณ์ (ใบงานที่ 6)
 - นักศึกษาคิดวิธีการพูดประกอบการใช้ภาษาท่าทางในการจัดการกับ สถานการณ์นั้น ออกเป็นรายในกลุ่ม
 - แสดงบทบาทสมมติ เพื่อฝึกการใช้คำพูดและภาษาท่าทางที่เหมาะสม
 - ออกเป็นราย และให้ข้อมูลป้อนกลับ
 - ฝึกกระทำช้าๆ

- การประเมินผล
- จากการตอบค่าตามต่อสถานการณ์ที่ศูนย์ก้าหนาเดือน
 - จากการประเมินการใช้คำพูดและภาษาท่าทางในการแสดงบทบาท สมมติคัวญแบบประเมินทักษะทางด้านคุณ

ใบงานที่ 6
หากคุณพบเหตุการณ์ชั่นนี้ คุณจะทำอย่างไร ?

1. เพื่อนของคุณกล่าวหาว่าคุณเด็กบ้านป้า คุณจะทำอย่างไร

2. แม่ของคุณกล่าวหาว่าคุณเอาเงินในกระเป๋าของแม่ไป คุณจะทำอย่างไร

3. คุณลูกค้ากล่าวหาว่าถูกคุณเจ็บแย็บของเพื่อนมาส่อ คุณจะทำอย่างไร

4. เพื่อนป้าของคุณกล่าวหาว่าคุณเป็นคนไม่ดี ไม่เหมือนกับน้องของคุณ คุณจะทำอย่างไร

กิจกรรมครั้งที่ 7
การฝึกหัดกระบวนการจัดการกับความกดดันของกุ่ม

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

จุดมุ่งหมาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้เทคนิค ในการควบคุมความโกรธ ต่อสถานการณ์ ที่เป็นความกดดันของกุ่ม 2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้คำพูดประgon การใช้ภาษาทำาง ในการจัดการ กับการถูกกดดันจากกุ่ม ได้อย่างเหมาะสม
วิธีการฝึก	<p>ขั้นตอนการฝึกควบคุมความโกรธต่อสถานการณ์ความกดดันของกุ่ม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้สถานการณ์ที่เป็นการกดดันของกุ่ม 2. นักศึกษาใช้เทคนิค ในการควบคุมความโกรธต่อสถานการณ์นั้น 3. ซักถาม ถึงสถานการณ์ที่เป็นการกดดันของกุ่ม และ วิธีการจัดการของ นักศึกษาต่อสถานการณ์นั้น 4. กระตุนให้คิดว่า สิ่งที่คุณอ่อนๆ ในกุ่มต้องการให้ทำคืออะไร แต่ทำไม่เจ็บให้ ทำ พิจารณาว่าตัวเองต้องการทำอะไร และจะบอกรู้มาย่างไร <p>ขั้นตอนการฝึกทักษะการจัดการกับความกดดันจากกุ่ม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้สถานการณ์ที่เป็นความกดดันจากกุ่ม (ในงานที่ 7) 2. นักศึกษาคิดวิธีการพูดประgon การใช้ภาษาทำางในการจัดการกับ สถาน การณ์นั้น ออกปากในกุ่ม 3. แสดงบทบาทสมมติ เพื่อฝึกการใช้คำพูดและการทำางที่เหมาะสม 4. ออกปาก และให้ข้อมูลป้อนกลับ 5. ฝึกกระทำาช้าๆ <p>การประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none"> -จากการตอบคำถามต่อสถานการณ์ที่ผู้วจัยกำหนดขึ้น -จากการประเมินการใช้คำพูดและการแสดงทำางในการแสดงบทบาท สมมติคัวทแบบประเมินทักษะทางสังคม

ใบงานที่ 7
หากคุณพบเหตุการณ์เช่นนี้ คุณจะทำอย่างไร ?

1. คุณกำลังอยู่ในงานเดี๋ยงกับกลุ่มเพื่อนและมีเพื่อนบางคนชวนคุณไปสภาพภัยชา คุณจะทำอย่างไร

2. เพื่อน 3 คนขับมุ่งหน้าดันรถให้ไปรวมกลุ่มเพื่อไปดักนักศึกษาอยู่มื้อเช้า คุณจะทำอย่างไร

3. คุณรู้ว่าสามาชิกในห้องคุณแอบน้ำเสบบุหรี่ มีคนมาถามคุณว่า คุณรู้อะไรเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น บ้างคุณจะทำอย่างไร

4. เพื่อน 3 คนชวนคุณไปเกี่ยว蹴คอกนเสริฐ คุณมีงานที่จะต้องรีบทำส่งในวันรุ่งขึ้น คุณจะทำอย่างไร

กิจกรรมครั้งที่ 8

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

จุดมุ่งหมาย	1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้เทคนิค ในการควบคุมความໄภราชต่อสถานการณ์ที่ผู้วิจัยกำหนด 2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถแสดงออกทางวิชาและสามารถใช้ภาษาพากษาท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม
วิธีการฝึก	1. เสนอสถานการณ์สมมติที่กระทันให้เกิดความໄภราช (ใบงานที่ 8) 2. นักศึกษาใช้เทคนิคการควบคุมความໄภราช 3. นักศึกษาแสดงบทบาทตามมิติ ในการจัดการกับสถานการณ์นั้น 4. ให้ข้อมูลป้อนกลับ 5. ยกป้าย และ ประเมินผล

การประเมินผล	-จากการตอบคำถามค่าตอบแทนค่าสถานการณ์ที่ผู้วิจัยกำหนด -จากการประเมินการใช้คำศัพด์และการแสดงท่าทางในการแสดง นา บทสมมติด้วยแบบประเมินทักษะทางสังคม

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ในงานที่ 8
สถานการณ์

1. สมาร์ติกในกลุ่มศูนย์ทดสอบกว่าเข้าก้าวสั้นจะไปปีโนซองในห้อง และ เข้าศูนย์การไฟฟ้า
ศูนย์ต้นทาง ศูนย์ไม่อากไป เพื่อนกีบัมย์ ศูนย์ทำอ่อนไว

2. ศูนย์เพื่อจะออกจากบ้าน และเป็นตัวพาห์แรกของเรียน กลุ่มเพื่อนของศูนย์ดังกัน
ว่าจะไปเที่ยว และ ไม่ไปโรงเรียน พากเพียรวนศูนย์ไปกับเขา ศูนย์ไม่อากที่จะไป ศูนย์จะทำอย่างไร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑
ใบรายงานกิจกรรมครั้งที่ ๑

เวลา ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที

- จุดมุ่งหมาย ๑. เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจความหมายของบุคคลิกภาพ
 ๒. เพื่อให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการสำรวจและพัฒนาบุคคลิกภาพ
 ๓. เพื่อให้นักศึกษาสำรวจและรู้จักตนเอง

- วิธีการ ๑. สร้างความสนิทสนมคุ้มครองระหว่างผู้วิจัยและนักศึกษา
 ๑.๑ ผู้วิจัยเปิดเผย และ แนะนำตัวเอง
 ๑.๒ นักศึกษาเปิดเผย และ แนะนำตัวเอง
 ๒. อธิบายถึงการเข้ากิจกรรมครั้งที่ ๑ จุดมุ่งหมาย และวิธีการปฏิบัติในการเข้าร่วม
 กิจกรรมครั้งนี้เพื่อการสำรวจและพัฒนาบุคคลิกภาพ
 ๓. อธิบายความหมายและความสำคัญของการสำรวจและพัฒนาบุคคลิกภาพ
 ๔. ยกไปรษณีย์ เกี่ยวกับพฤติ ผลลัพธ์ของการสำรวจตนเอง ซึ่งสามารถต้องการรู้จัก
 ตนเองในด้านใดบ้าง และทำได้อย่างไรบ้าง

การประเมินผล จากการตอบคำถาม

กิจกรรมครั้งที่ ๒

เวลา ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที

- จุดมุ่งหมาย ๑. เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจถึงความเชื่อมั่นในตนเอง
 ๒. เพื่อให้นักศึกษาสำรวจและรู้จักรับตัวความเชื่อมั่นของตนเอง
- วิธีการ ๑. อธิบายถึงถัดจากความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคล
 ๒. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับถัดจากความเชื่อมั่นในตนเอง
 ๓. ผู้วิจัยและนักศึกษาร่วมกันสรุปและแปลผลถัดจากความเชื่อมั่นในตนเอง
 ของแต่ละบุคคล
 ๔. ยกไปรษณีย์ ซึ่งสามารถ เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง

การประเมินผล จากการตอบแบบสอบถาม และ การตอบคำถาม

กิจกรรมครั้งที่ 3

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

จุดมุ่งหมาย	1. เพื่อให้นักศึกษารู้จักลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตาม
	2. เพื่อให้นักศึกษาสำรวจและรู้จักระดับความเป็นผู้นำและผู้ตามของตนเอง
วิธีการ	1. อธิบายถึงลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตาม
	2. ให้นักศึกษาตอนแบบสอนตามเกี่ยวกับลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตาม
	3. ผู้จัดและนักศึกษาร่วมกัน สรุปและแบ่งแยกลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตาม
	ของแต่ละบุคคล
	4. ออกใบงาน ชักดูตาม เกี่ยวกับความเป็นผู้นำและผู้ตาม

การประเมินผล จากการตอบแบบสอนตาม และ การตอบคำตาม

กิจกรรมครั้งที่ 4

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

จุดมุ่งหมาย	1. เพื่อให้นักศึกษารู้จักลักษณะความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
	2. เพื่อให้นักศึกษาสำรวจและรู้จักระดับความมีมนุษยสัมพันธ์ ของตนเอง
วิธีการ	1. อธิบายถึงลักษณะความมีมนุษยสัมพันธ์ของบุคคล
	2. ให้นักศึกษาตอนแบบสอนตามเกี่ยวกับลักษณะความมีมนุษยสัมพันธ์ของบุคคล
	3. ผู้จัดและนักศึกษาร่วมกันสรุปและแบ่งแยกลักษณะความมีมนุษยสัมพันธ์
	ของแต่ละบุคคล
	4. ออกใบงาน ชักดูตาม เกี่ยวกับการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

การประเมินผล จากการตอบแบบสอนตาม และ การตอบคำตาม

กิจกรรมครั้งที่ 5

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

คุณผู้จัดหมาย	1. เพื่อให้นักศึกษารู้จักถักนยจะความคิดสร้างสรรค์
	2. เพื่อให้นักศึกษาสำรวจและรับรู้ถึงความคิดสร้างสรรค์ของคนเอง
วิธีการ	1. อธิบายถึงถักนยจะความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล
	2. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ถักนยจะความคิดสร้างสรรค์ของ ตน
เอง
	3. ผู้จัดแต่งนักศึกษาร่วมกันสรุปและแบ่งเป็นกลุ่มถักนยจะความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคล
	4. อภิปราย ข้อถก ตาม เกี่ยวกับการเกิดความคิดสร้างสรรค์

การประเมินผล จากการตอบแบบสอบถาม และ การตอบค่าถก

กิจกรรมครั้งที่ 6

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

คุณผู้จัดหมาย	1. เพื่อให้นักศึกษารู้จักถักนยจะการก้าวແສດງອอก
	2. เพื่อให้นักศึกษาสำรวจและรู้ถึงการก้าวແສດງของการก้าวແສດງออก
วิธีการ	1. อธิบายถึงถักนยจะของ การก้าวແສດງของบุคคล
	2. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับถักนยจะการก้าวແສດງของ
	3. ผู้จัดแต่งนักศึกษาร่วมกันสรุปและแบ่งเป็นกลุ่มถักนยจะการก้าวແສດງของแต่ละบุคคล
	4. อภิปราย ข้อถก ตาม เกี่ยวกับการก้าวແສດງออก

การประเมินผล จากการตอบแบบสอบถาม และ การตอบค่าถก

กิจกรรมครั้งที่ 7

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

- จุดมุ่งหมาย 1. เพื่อให้นักศึกษารู้จักลักษณะนิสัยรักการทำงาน
2. เพื่อให้นักศึกษาสำรวจและรู้จักลักษณะนิสัยรักการทำงานของตนเอง

- วิธีการ 1. อธิบายถึง ลักษณะนิสัยรักการทำงานของบุคคล
2. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะนิสัยรักการทำงาน
 3. ผู้วิจัยและนักศึกษาร่วมกันสรุปและแปลผลลักษณะนิสัยรักการทำงานของแต่ละบุคคล

4. อภิปราย ข้อถกเถียง เกี่ยวกับการสร้างตักษณ์นิสัยรักการทำงาน

การประเมินผล จากการตอบแบบสอบถาม และ การตอบค่าถกเถียง

กิจกรรมครั้งที่ 8

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

- จุดมุ่งหมาย 1. เพื่อให้นักศึกษารู้จักลักษณะของความรับผิดชอบ
2. เพื่อให้นักศึกษาสำรวจและรู้จักระดับของความรับผิดชอบในตนเอง

- วิธีการ 1. อธิบายถึงลักษณะความรับผิดชอบของบุคคล
2. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะความรับผิดชอบ
 3. ผู้วิจัยและนักศึกษาร่วมกันสรุปและแปลผลลักษณะความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล

4. อภิปราย ข้อถกเถียง เกี่ยวกับผลดี ผลเสียของการมีความรับผิดชอบ

5. ผู้วิจัยและนักศึกษาร่วมกันสรุปถึงลักษณะต่างๆ ของตนเองที่ได้สำรวจมา และจะนำมาพัฒนาตนเองได้อย่างไรก็ตาม

การประเมินผล จากการตอบแบบสอบถาม และ การตอบค่าถกเถียง

ประวัติผู้เขียน

นางสาววรรณยา แก้วพุดปกรณ์ เกิดเมื่อวันที่ 6 เมษายน 2505 ที่บ้านหนองตับແຕ จังหวัดอุตรดิตถ์ ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปีการศึกษา 2525 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต เมื่อพ.ศ. 2538 ปัจจุบันรับราชการอยู่ที่ วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ สำเนาเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**